

Nr 17.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 21 februari 1911.
— — — — Andra kammaren den 21 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af väckta motioner
om ändrad lydelse af 27 § lagen för Sveriges Riksbank.
(Bankoutskottets utlåtande nr 3.)*

Till Konungen.

I särskilda inom Riksdagen väckta motioner (I: 29 och II: 47) har föreslagits, att Riksdagen måtte för sin del antaga följande ändrade lydelse af 27 § banklagen.

»Riksbanken förvaltas — — — — — sju fullmäktige.

Ordföranden, som ej må utöfva annan befattning inom riksbankens styrelse, åtnjuter af riksbankens medel årligt arfvode till belopp, motsvarande hvad enhvar af de öfriga fullmäktige i denna sin egenskap äger uppbära enligt aflöningsstat, fastställd af Riksdagen, samt därutöver fyratusen kronor för år räknadt.»

Såsom af motionärerna framhållits, synes det ligga i sakens natur, att fullmäktiges ordförande med den ställning, han intager som representant för regeringsmakten, åtminstone i regel bör deltaga i fullmäktiges dagliga sammanträden. Öfriga fullmäktige åter — fränsedt naturligen de tre deputerade — torde icke anses hafva skyldighet att tillstädeskomma oftare än vid det sammanträde, som för behandling af allmänna ärenden hålles en gång i hvarje vecka. Hvad sålunda anförts i fråga om ordförandens särställning i förhållande till öfriga fullmäktige vinner jämväl stöd däraf, att en särskild suppleant finnes förordnad för ord-

föranden, och att denne suppleant skall inkallas, när förfall för ordföranden anmälts.

Med den trägnare tjänstgöring, som sålunda påhvilar ordföranden, och då denne tillika är förhindrad att utöfva annan befattning inom bankens styrelse, vill det synas rättvist att bereda honom något högre arfvode än det, öfriga fullmäktige i denna sin egenskap åtnjuta. Motionärernas framställning om förhöjning af det nuvarande arfvodet lärers alltså få anses vara i och för sig befogad. Då emellertid ordföranden förordnas af Eders Kungl. Maj:t och vid ett föregående tillfälle eller år 1897 från Kungl. Maj:ts sida förelegat förslag, att arfvodet måtte bestämmas till 6,000 kronor, har Riksdagen för sin del i anledning af motionerna icke ansett sig böra gå utöfver Kungl. Maj:ts berörda förslag.

Då det torde vara lämpligt, att den nya bestämmelsen snarast möjligt vinner tillämpning, har Riksdagen beslutit, att ändringsstadgandet skall träda i kraft genast efter utfärdandet.

Riksdagen har alltså i anledning af förevarande motioner för sin del antagit följande.

Lag

om ändrad lydelse af 27 § i lagen den 12 maj 1897 för Sveriges riksbank.

Riksbanken förvaltas, enligt § 72 regeringsformen och § 71 riksdagsordningen, af sju fullmäktige.

Ordföranden, som ej må utöfva annan befattning inom riksbankens styrelse, åtnjuter af riksbankens medel årligt arfvode till belopp, motsvarande hvad enhvar af de öfriga fullmäktige i denna sin egenskap äger uppbära enligt aflöningsstat, fastställd af Riksdagen, samt därutöfver tvåtusen kronor för år räknadt.

Denna lag träder i kraft genast efter utfärdandet.

Stockholm den 21 februari 1911.

Med undersåtlig vörndnad.
